

Waalse herinneringen aan een Voer-wandeling

objektieve vanaf het ogenblik dat ik expliciet de verantwoordelijkheid neem voor mijn invalshoek en mijn zekerheden.

Men kan de aanpak van Andrien natuurlijk in diskrediet brengen, door er bv. op te wijzen dat racistische overtuigingen, ook als ze door de betrokkene als dusdanig erkend worden, hoe dan ook racistisch blijven. Maar zo eenvoudig liggen de zaken niet. In «Mémoires» wordt ons een Waalse blik op de Voer-kwestie voorgeschoteld, en als we de moeite willen nemen om die subjectieve blik te analyseren als neutrale buitenstaanders, dan krijgen we inderdaad een beter inzicht in de gedragingen en de emoties van een gemeenschap die zich bezet en bedreigd voelt, een gemeenschap waarop huisvredebreuk gepleegd wordt.

Het verzet van bv. de Saharaoui's tegen de Marokkaanse inmenging in de Spaanse Sahara kan wellicht makkelijker op begrip rekenen, dan het Waals protest tegen 'wandelers' die in battle-dress slogans als 'Waalse ratten, rolt uw matten' komen schreeuwen. Natuurlijk worden de franstalige Voerenaars stevige Vlamingenhaters, net zoals wij dat in omgekeerde richting zouden worden indien franstalige rijkswachters onze huizen zouden binnenvallen, terwijl franstaligen provocerend door onze straten 'wandelen'.

Soms doet de subjectiviteit de politieke feitelijkheid nochtans onrecht aan. In 1962 werden inderdaad zes Waalse gemeenten, zonder dat de bewoners daar zin in hadden, naar de provincie Limburg overgeheveld (zoals vermeld wordt), maar in het kader van de roemruchte Belgische kompromis-politiek ging dat samen met de overheveling van een aantal Westvlaamse gebieden (Komen en Moeskroen) naar Henegouwen (en dat wordt dan weer niet vermeld).

De film geeft wel een duidelijk beeld van de manier waarop dergelijke communautaire vitterijen eskaleren tot politieke tijdbommen. Ten tijde van die meibetoging in '79, was José Happart een fruitkweker uit de Voerstreek. Toen hij voor de vrijlating van een aantal door de rijkswacht opgepakte Voerenaars begon te ijveren, kwam hij via diezelfde rijkswacht bij de koning op een stuk autostrade terecht.

De Voerenaars kwamen vrij, en samen met hen werd Happart triom-

fantelijk ingehaald. Iedereen wou de hand drukken van de man die zelf de koning de hand had gedrukt. Intussen is Happart gepromoveerd tot Europees parlements-lid en socialistische splijtzwam.

Programma

Om 15.00: «Funcion de noche», (Spanje) van Josefina Molina in zaal 4; «Intimate friends», (China) van Chua Herszi in zaal 9; «Le roi de Chine», (Frankrijk) van Fabrice Cazeneuve.

Om 17.30: «Zonder getuige», (USSR) van Nikita Mikhalov in zaal 4; «Rode aarde», (Hongarije) van Laszlo Vitery in zaal 9; «Le roi de Chine», (Frankrijk) van Fabrice Cazeneuve in zaal 10.

Om 20.00: «De Illusionist», (Nederland) van Jos Stelling. Bijfilm: «Oh, what a knight» in zaal 4; «The Grey Fox», (Canada) van Pilip Borsos in zaal 9; «Programma Paranoiac International», (Frankrijk) van Sylvain Madigan en Gérard Krawzyck in zaal 10.

Om 22.30: «Agonia», (USSR) van Elem Klimov in zaal 4; «Memorias do carcere», (Brazilië) van Nelson Pereira in zaal 9; «Mémoires», (België) van Jean-Jacques Andrien. Bijfilm: «Sur les traces du renard Pale» in zaal 10.

Het Filmgebeuren gaat door in de Decascoop, Terplaten in Gent. Inlichtingen: tel. 091/24.30.31

Jan TEMMERMAN

De Morgen
Gent

25 10 1984

auxipress